

HET LEVEN
VAN EEN

allerbeste
vriend

EEN EPISCH AVONTUUR

Jeff
Kinney

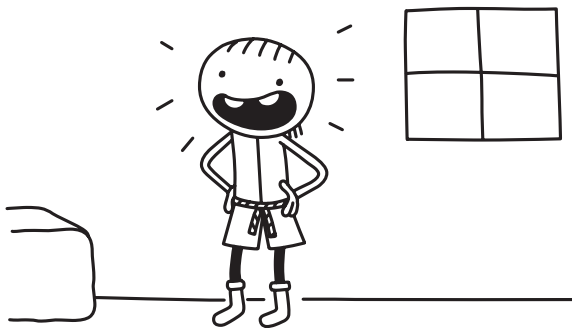
met medewerking van
BRAM BOTERMANS

HOOFDSTUK 1

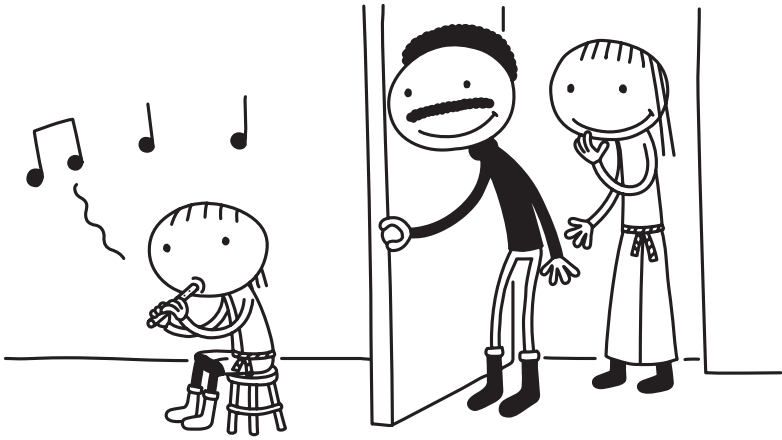
Er was eens in een land hier ver vandaan een jongen die Theobald heette. En Theobald was een heel brave jongen.

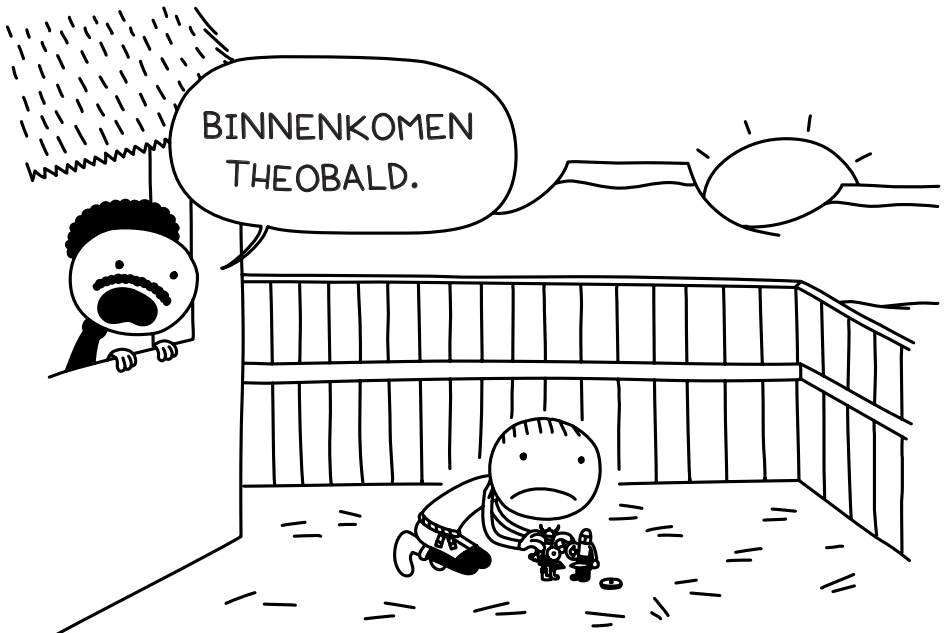
School was toen nog niet uitgevonden dus de meeste kinderen werkten de hele dag op de boerderij van hun familie.

Maar Theobalds ouders vonden het belangrijk dat hun zoon een opleiding kreeg en een instrument leerde bespelen. Dus hij was de hele dag binnen boeken aan het lezen en fluit aan het spelen.

Theobald vond fluit spelen niet zo leuk maar hij klaagde nooit want hij wilde een goede zoon zijn.

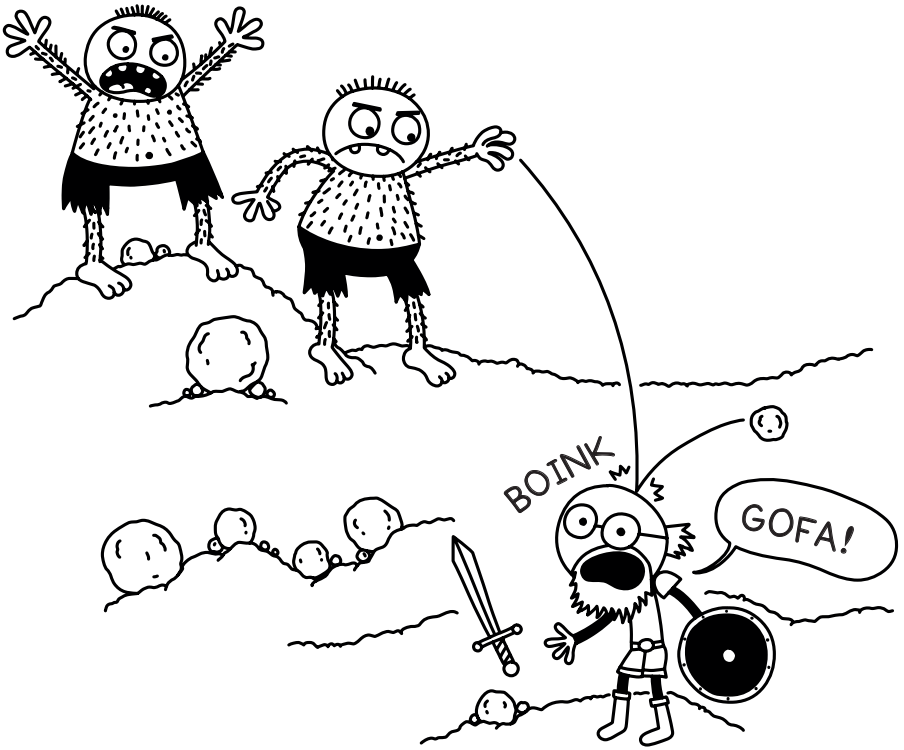
Het was een gevaarlijke tijd waarin ogers en reuzen vrij rondliepen. Dus wilden Theobalds ouders dat hij veilig binnenbleef, vooral als het donker was.

Theobald was zelfs nog nooit zijn dorp uit geweest. Hij wou dat hij op avontuur kon gaan zoals zijn opa Gofa de Geduchte die tegen monsters vocht en schatten ging zoeken.

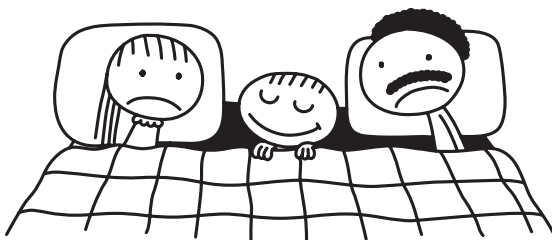
Maar toen Gofa van zijn avonturen terugkeerde was hij niet meer dezelfde. Dat kwam doordat hij niet altijd zijn helm had opgehouden en net iets te vaak een klap op zijn hoofd had gekregen.

Theobald beloofde zijn ouders dat hij **ALTIJD** een helm zou dragen als hij op avontuur ging en dat hij goede keuzes zou maken. Maar zij zeiden dat het veel veiliger was als hij thuisbleef en op zijn fluit oefende.

Dus Theobald kon niks anders doen dan verhalen over Gofa lezen en zich voorstellen hoe het zou zijn om **ZELF** avonturen te beleven.

Als Theobald over de monsters in Gofa's verhalen had gelezen werd hij soms BANG en dan moest hij een paar nachten bij zijn ouders in bed slapen. Maar dat vonden ze vast niet erg want ze hielden heel veel van hem.

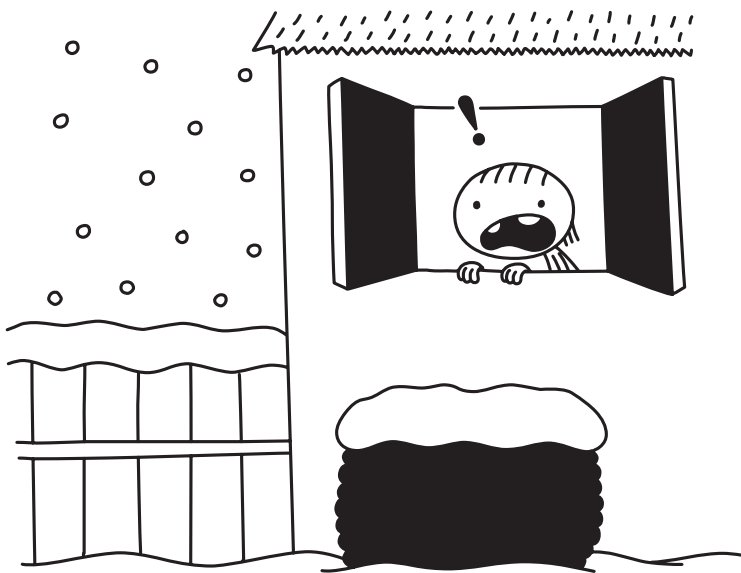
Theobalds vader werkte meestal thuis maar een of twee keer per maand moest hij op zakenreis naar een ander dorp. En Theobalds vader zei altijd hetzelfde als hij wegging.

Je denkt nu waarschijnlijk: Dit boek is tot nu toe best saai. Maar wacht nog heel even want het wordt zo echt heel SPANNEND.

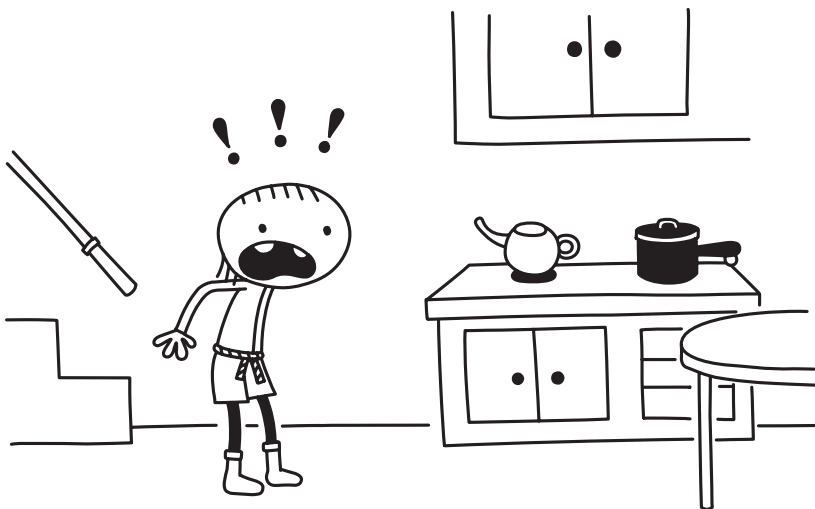
Toen Theobalds vader weer eens op reis was gebeurde er op een ochtends iets heel GEKS. Theobald wilde vroeg in de ochtend fluit gaan spelen toen het opeens heel KOUD werd in zijn kamer.

Toen hij naar buiten keek kon hij zijn ogen niet geloven want het SNEEUWDE.

O ja ik had misschien moeten zeggen dat het hartje zomer was want dan zou je NOG verbaasder zijn geweest.

Dus Theobald rende naar de keuken om zijn moeder over de sneeuw te vertellen maar hij kon haar NERGENS vinden.

Dus Theobald ging aan de buurvrouw vragen waar zijn moeder was want mevrouw Brandnetel was erg nieuwsgierig en stak altijd haar neus in andermans zaken.

Maar toen kreeg Theobald bijzonder slecht nieuws.

Mevrouw Brandnetel zei dat de Witte Magiër naar het dorp was gekomen en Theobalds moeder had ONTVOERD. En dat hij haar nu GEVANGENhield in zijn IJsfort.

Nu FLIPTE Theobald TOTAAL. Jij denkt natuurlijk: Waarom belde Theobald zijn vader niet?

Raad eens? Telefoons waren nog niet uitgevonden dus dat KON niet.

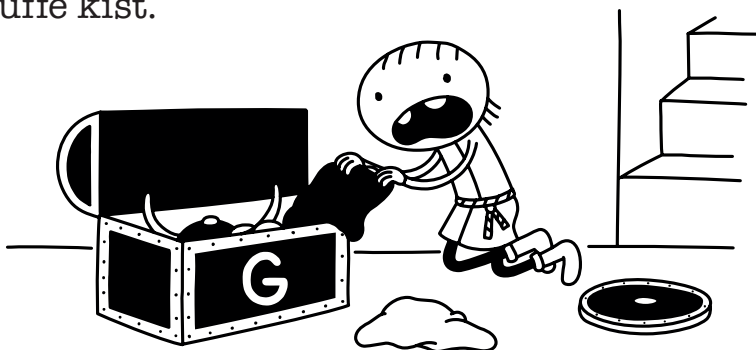
En als Theobald zijn vader een brief stuurde om te vertellen wat er gebeurd was duurde het heel lang voor die aankwam want de post deed er toen EEUWEN over.

Theobald maakte zich zorgen over zijn moeder maar OOK over wat zijn vader zou zeggen als die thuiskwam.

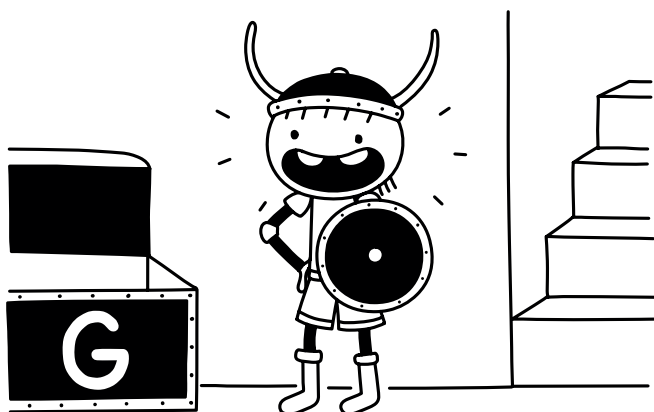

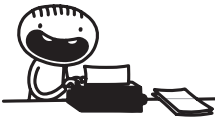
Theobald besloot dat er niets anders OP ZAT dan ZELF naar het IJsfort gaan om zijn moeder te redden.

Maar Theobald wist dat het een gevaarlijke reis zou worden dus hij ging naar de kelder en haalde Gofa's oude wapenrusting uit een mufte kist.

Theobald was wel een beetje bang dat hij monsters tegen zou komen en hij had verdriet omdat zijn moeder was ontvoerd. Maar hij was ook ENTHOUSIAST omdat hij voor het eerst op AVONTUUR ging.

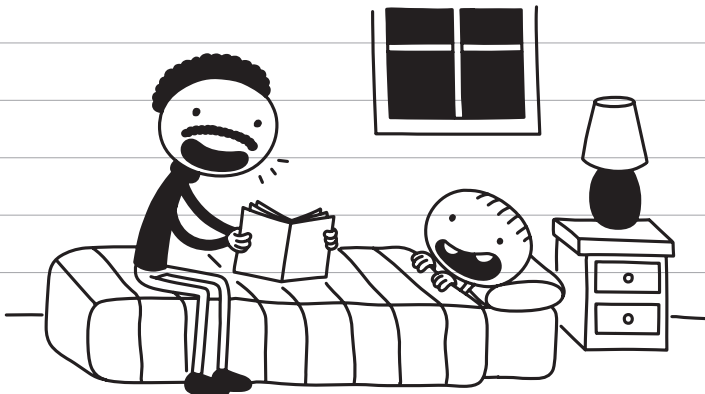

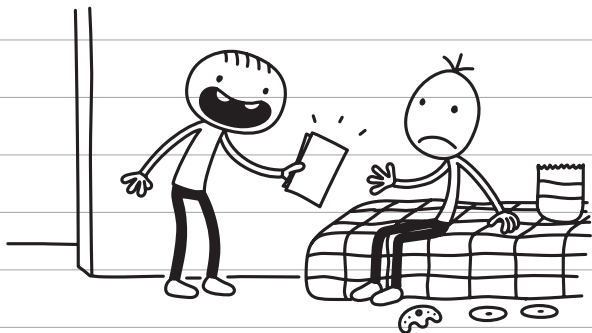
Ik liet het eerste hoofdstuk van mijn boek aan mijn moeder lezen. Ze zei dat ze trots op me was omdat ik mijn fantasie had gebruikt. En dat ze heel graag wilde weten hoe het **VERDER** zou gaan.

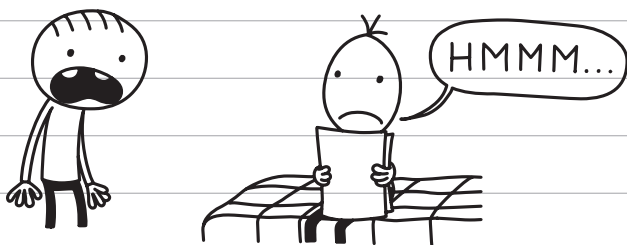
Ik heb het nog niet aan mijn vader laten lezen want ik wil het eerst **AF**maken. En daarna vraag ik of hij het voor wil lezen voor het slapengaan. Maar dan doe ik alsof ik niet weet wat er gaat gebeuren om het **SPECIAAL** te houden.

Ik wilde het boek heel graag aan mijn beste vriend Bram Botermans laten lezen omdat hij van verhalen over draken en tovenaars en zo houdt en ik dacht dat hij het geweldig zou vinden.

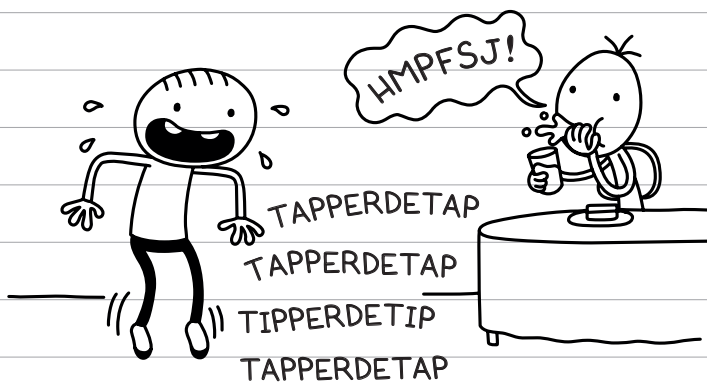

Ik wist eerst niet of hij het mooi vond want hij zei niet zo veel.

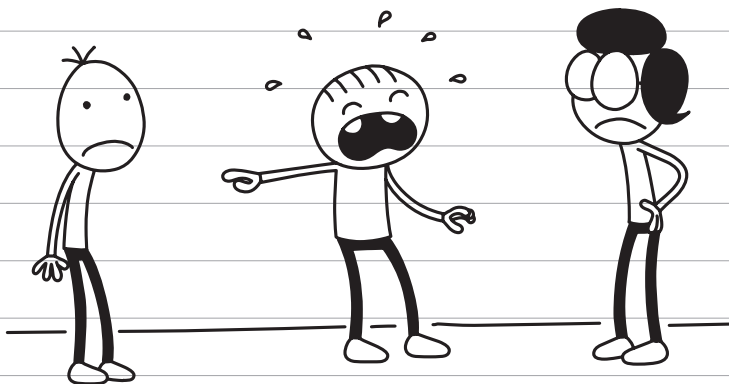

Ik vroeg Bram wat hij ervan vond en hij vroeg of ik zijn eerlijke mening wilde horen of dat hij moest zeggen wat ik WILDE horen. Ik zei dat ik zijn eerlijke mening wilde horen.

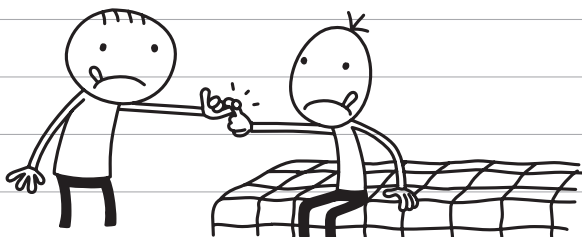
Maar Bram herinnerde me aan de LAATSTE keer dat ik om zijn eerlijke mening vroeg. Toen had ik hem zware problemen bezorgd. Dat was toen ik mijn tapdansje liet zien na mijn eerste les.

Bram zei dat hij het slecht vond en dat deed pijn. Dus ik vertelde het aan zijn moeder en ze was niet blij.

Bram zei dat ik niet naar zijn moeder mocht rennen als zijn eerlijke mening pijn zou doen. Dus ik zei oké en we haakten onze pinken in elkaar om het te zweren.

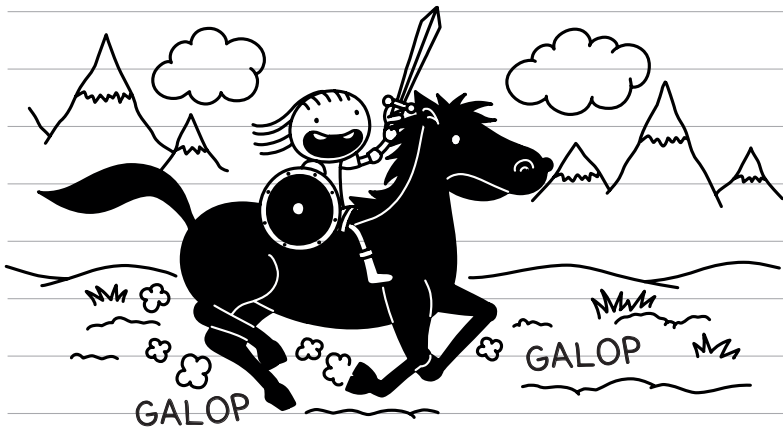

Toen dat geregeld was vertelde Bram alles wat er fout was aan mijn verhaal. En man wat had hij VEEL te zeggen.

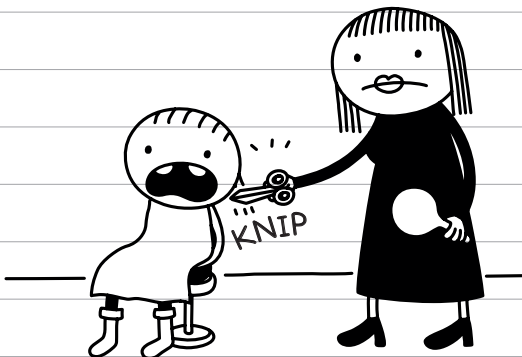
Ten eerste zei hij dat ik het boek niet met 'Er was eens' kan beginnen want dat is afgezaagd en dan lijkt het net alsof het een sprookje is. En dat deed me meteen al pijn want het MOET juist een sprookje zijn.

Toen zei Bram sorry hoor maar die Theobald heeft een hoop problemen en het grootste probleem is zijn HAAR.

Hij zei dat Theobald een matje heeft en dat dat het ergste kapsel is dat je maar kunt hebben. Ik zei dat Theobald lang haar heeft omdat hij er dan cool uitziet als hij in actie komt.

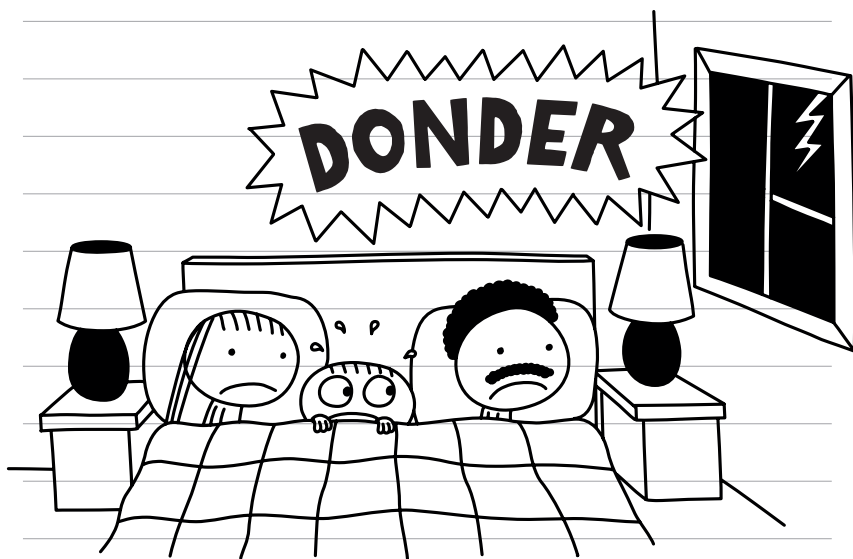

En Bram zei misschien kan Theobald in hoofdstuk twee zijn haar laten knippen.

Toen zei Bram sorry hoor maar
Theobald lijkt wel een BABY en het is niet
geloofwaardig dat iemand van zijn leeftijd
nog bij zijn ouders in bed slaapt.

En toen schaamde ik me een beetje want
ik slaap soms nog bij mijn ouders in bed,
vooral als het 's nachts heel erg onweert.

Bram heeft me al heel lang geleden
geleerd dat als je 'sorry hoor' zegt de
ander wat je DAARNA zegt niet erg mag
vinden.

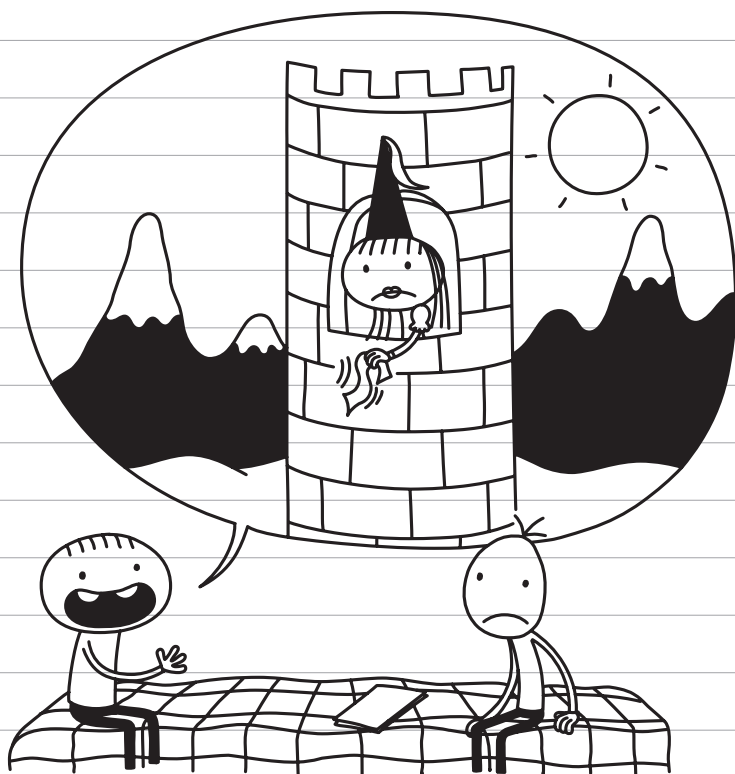
Maar ik denk dat dat alleen bij kinderen werkt want ik probeerde het een keer bij mijn vader en die werd kwaad.

Bram zei dat het boek veel te saai zou worden als het alleen over Theobald ging. Hij had een MAKKER nodig. Ik zei dat Theobald misschien een beste vriend kon hebben die MEEging en dat die dan Bram Botermans kon heten.

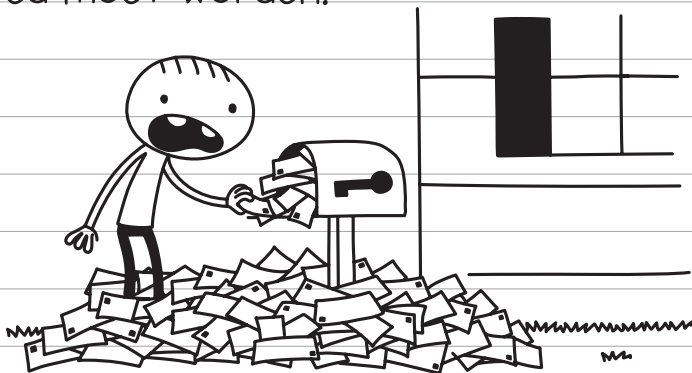
Maar hij zei dat er 'copyright' zit op zijn hele leven en dat ik hem GELD moest betalen als ik zijn naam wilde gebruiken. Dus besloot ik om een andere makker voor Theobald te verzinnen want ik wil geen ruzie met Bram.

Bram zei dat hij het heel RAAR vond om een boek te lezen over een jongen die zijn moeder moet redden. Dus ik zei dat ik Theobalds moeder misschien kon veranderen in een PRINSES en dat hij HAAR dan kon redden.

Maar Bram zei prinsessen zijn stoer tegenwoordig en ze kunnen vechten dus ze HOEVEN niet gered te worden.

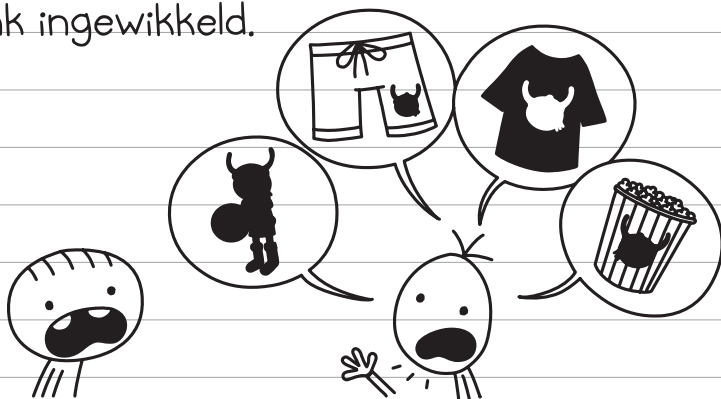
Hij zei dat ik een hoop boze brieven zou krijgen als ik een boek schreef over een prinses die door een of andere vent gered moet worden.

Nou daar maakte ik me wel zorgen over want ik WIL geen stapel boze brieven krijgen. Maar Bram zei dat ik het adres van mijn uitgever achter op mijn boek kon zetten en dat alle boze brieven dan DAARHEEN zouden gaan.

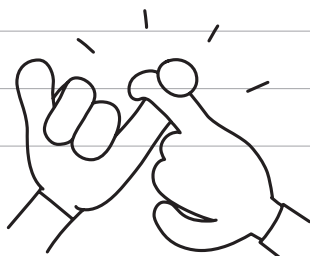
Ik zei dat ik het boek voor mezelf schreef en dat ik niet eens ging PROBEREN om het uit te geven. Maar Bram zei dat ik er net zo goed aan kon verdienen als ik toch al dat werk ging doen.

Hij zei dat ik ook moet nadenken over films en speelgoed en T-shirts en zwemkleding en allemaal ANDERE dingen als mijn boek wordt uitgegeven. En dat klonk ingewikkeld.

Toen zei Bram dat hij een DEAL wou sluiten: ik kon me op het schrijven richten en hij zou de REST doen. En dan deelden we de winst. Ieder de helft.

Ik was blij want dat betekende dat Bram en ik PARTNERS werden. Dus we haakten onze pinken weer in elkaar om het OFFICIEEL te maken.

www.graphic-novels.nl
www.hetlevenvaneenallerbestevriend.nl

Oorspronkelijke titel: *Rowley Jefferson's Awesome Friendly Adventure*
Verschenen bij Amulet Books, een imprint van ABRAMS, New York

Awesome Friendly Kid text and illustrations copyright © 2020, Wimpy Kid, Inc.
ROWLEY JEFFERSON'S AWESOME FRIENDLY ADVENTURE™ and the design of the
book's cover are trademarks and trade dress of Wimpy Kid, Inc. All rights reserved.

Book design by Jeff Kinney
Cover design by Jeff Kinney and Marcie Lawrence

Voor deze uitgave:
© 2020 Uitgeverij De Fontein, Utrecht
Vertaling: Hanneke Majoor
Omslagafbeelding en illustraties: Jeff Kinney - Wimpy Kid Inc.
Omslagontwerp en grafische verzorging: Bert Holtkamp

Uitgeverij De Fontein vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 261 5390 7 (e-book 978 90 261 5391 4)
NUR 283